

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7194/05
04.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Сектор за друмски транспорт број 344-08-1303/2005-12 од 25.8.2005. године, у предмету брисања реда вожње, у нејавној седници већа одржаној дана 4.10.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Сектор за друмски транспорт број 344-08-1303/2005-12 од 25.8.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем укинута су поласци под редним бројевима 2,3,7,9. и 10. (поласци из Ниша - АС у 8,45; 10,45 и 19,45 и поласци из Лесковца у 12,10 и 13,15 часова) у реду вожње број 1303/2005/3 од 18.5.2005. године издатом тужиоцу за међумесну линију _ - _ - _.

У тужби поднетој овом суду преко пуномоћника тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је тужени орган дана 25.8.2005. године под истим бројем донео четири решења којим је укинуо тужиоцу, између осталих, и поласке из __ у 8,45; 10,45 и 19,45 као и поласке из Лесковца у 12,10 и 13,15 часова за међумесну линију _ - _ - _ . При томе и у образложењима тих решења тужени орган наводи да је тужилац угрозио рад других превозника, ушао у њихова заштитна времена, преузео њихове путнике и тиме нарушио јединствено саобраћајно тржиште, што је довело до поремећаја у привреди. Сматра да је нетачно образложење туженог да је било пропуста у процесу усаглашавања у Привредној комори Србије. У том смислу објашњава поступак који је претходио доношењу оспореног решења како у Комисији удружења за саобраћај, као првостепеном органу, тако и у Групацији превозника у друмском саобраћају као другостепеном органу, и у самом туженом органу, односно да је до укидања напред наведених полазака дошло услед монополског понашања "ББ", који угрожава његово пословање. Из изнетих разлога предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из садржине увода оспореног решења произлази да је исто донето применом одредбе члана 256. ст. 1. и 2. Закона о општем управном поступку, а из његовог образложења да, иако је наведени ред вожње регистрован исти није усаглашен како на првостепеној тако ни на другостепеној комисији Привредне коморе Србије, као ни верификован на Групацији исте коморе у делу код полазака под редним бројевима 2,3,7,9. и 10. (поласци из __ - __ у 8,45; 10,45 и 19,45 и поласци из __ у __ и __ часова), па како је тужилац међумесну линију _ - _ - _ почео да одржава 1.6.2005. године, то је знатно отежало и угрозило рад других превозника, јер је ушао у њихова заштитна времена, преузео њихове путнике итд., који на истој релацији већ више година уназад обављају јавни линијски превоз путника, чиме је, по налажењу туженог органа нарушио јединствено саобраћајно тржиште и довео до поремећаја у привреди због чега је наведени део реда вожње укинута.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије овај спор се за сада не може расправити због тога што је у проведеном управном поступку учињена повреда правила поступка и то члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97). Наиме, одредбом члана 256. став 1. истог Закона прописано је да се извршно решење може укинута, између осталог, и ради отклањања поремећаја у привреди ако се то не би могло успешно отклонити другим средствима којима би се мање дирало у стечена права, с тим што се решење може укинута и само делимично, у обиму неопходном да се опасност отклони или заштите јавни интереси, а из укинутих тужичевих полазака, ближе наведених у диспозитиву оспореног решења, не произлази да је тиме нарушено јединствено саобраћајно тржиште и да је тужилац довео до поремећаја у привреди. Осим тога из образложења оспореног решења не произлази да су пре његовог доношења у смислу цитиране одредбе члана 256. наведеног Закона

прикази да су пре његовог доношења у смислу цитиране одредбе члана 256. наведеног Закона предузимана било која друга средства којима би се мање дирало у тужиочева стечена права по основу ових регистрованих полазака и да тиме није било могуће успешно отклонити евентуални поремећај у привреди или да се отклони опасност и заштитне јавни интереси. Стога је по оцени овог суда тужени орган у образложењу оспореног решења био дужан да наведе разлоге, који с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву тј. за сада према стању списа, Врховни суд Србије не може да оцени на основу чега је тужени орган утврдио да је тужилац нарушио јединствено саобраћајно тржиште и довео до поремећаја у привреди, те да су се стекли услови за доношење решења применом одредбе члана 256. ст. 1. и 2. Закона о општем управном поступку. При томе, тужилац наводима тужбе у погледу усаглашености спорног реда возње пред првостепеном и другостепеном комисијом Привредне коморе Републике Србије пре његове верификације од стране Групације исте коморе озбиљно доводи у сумњу правилно и потпуно утврђено чињенично стање одлучно за решење ове управне ствари чиме је тужени орган повредио одредбе чл. 8. и 125. став 1. Закона о општем управном поступку.

Следствено наведеном тужени орган је дужан да у поновном поступку отклони све битне повреде поступка и пропусти на које му је указано овом пресудом и донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу одредбе члана 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

Налазећи да су основани наводи тужбе и да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 4.10.2006. године, У.бр. 7194/05

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ